

אמן. יהא שמוה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתבשר ויתחדר ויתעלה
 ויתהלל שמוה דקדושא ברך הוא לעלא מן כל ברכתא
 ושירתא ושבחא ונתחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

דער פֿרעכעטער רופט זינט: ווהרענדר דעסען בעטעט דו געווינדע זיינע:

פֿברכו את יי המברך: פֿיתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרוםם ויתבשר ויתחדר ויתעלה ויתהלל
 שמוה דקדושא ברך הוא לעלא מן כל ברכתא
 ושירתא ושבחא ונתחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
 פֿברכו את יי המברך: פֿיתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרוםם ויתבשר ויתחדר ויתעלה ויתהלל
 שמוה דקדושא ברך הוא לעלא מן כל ברכתא
 ושירתא ושבחא ונתחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
 פֿברכו את יי המברך: פֿיתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרוםם ויתבשר ויתחדר ויתעלה ויתהלל
 שמוה דקדושא ברך הוא לעלא מן כל ברכתא
 ושירתא ושבחא ונתחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

הפיוט אור נשע וכו' מיוסד ע"פ א"ב מרונע, ורזא החלק השני מכל חרוז מתחיל
 באות ח' טעם המענה שלמה הקטן ברבי יהודה יחיה יגדל בחורה ובמעשים
 טובים אמן, ובחלק הרביעי מכל חרוז פסוק אחד מספר זיר השירים אשר עליו נכנה
 כל הפיוט הזה, וכמו שזכרנו שיר השירים נתנחל שלמה ודבר על ילידת טללים ועל עת
 חורה והמשכן וביאת הארץ וביית הנחירה וגלות בבל וביאת בית שני וחרבנו, כמו
 שפי' רש"י ו"ל שם סי' כ' פסוק ד', כן נפיוט הזה ובהנחית אחריו יכול הדבור על
 כולם אלא שהפיוטנים חזרו העניינים בטופנים אחרים נאותים, וקצרו עמכם
 הפסוקים אם לפי פסוקים ואם לפי חזק מדרשו רז"ל גם לפי דרש עלמם כפי אשר
 יוכל הל' שאלו. וכמו שספר שלם' ספר זיר השירים נרות הקדש כל' אשר לרועה
 חל' ענות חיות משתוקקת אל בעלה מתרפקת על דודה מזכרת אהבת נעוריו' אלו ועוד
 על פשעה, אף דודה לר' נלרחה ועוזר חסדי נעוריה וגוי יפיה וכסדון בעליה אלא
 כהם נקצר עמה נאכס' עזה להודי' כי לא מלכו ענה ולא שלוחי' שלוחין כי עוד היה אהבתו
 והוא איש והוא עתיד לבוא אלו, כפי' רש"י ו"ל בהקדמתו, כן הפיוט' האה מחונכים
 בלשון ההוא בעלמו. וגם עפי' הכחם ראש' היתה שמה נאמרו, אל תתמה בעבור
 שהמשיל כנסת ישראל לכלה והמקום לדודה כי כן דרך הנחיתים, ושעיה אשר
 שירת דודי לברעו (ה' ח'), ועוד ועוד חתן על כלם ישיג עליך אהבך (שם)
 ס"ב ה'), יחזקאל (י"ו) אשר, שדים נכחו וסערך נמח ואת ערס ועדיה, ועוד
 ואכנסם ערותך וסערך עדי וכל הפרש' בלה (שם י'), הוצע אשר וארשתין לי
 לעולם, כך חכם אשר, וכן' תהלות (מ"ט) משכיל שיר ידירות, ובתיכ' בו שטי
 נת ורתי' והטי' חגן. ואחר הכלל הזה חזק' נלך לנמח נכחור הפיוט הקדש הזה.